

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci

žalobkyně: **M. E.**, narozená „X“,
bytem „X“,

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2017, č. j. „X“,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 8. 9. 2017, č. j. „X“, kterým bylo změněno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 8. 6. 2017, č. j. „X“ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že žalobkyni náleží od 19. 5. 2017 invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně ve výši 5 984 Kč měsíčně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), a čl. II bodu 3 zákona č. 220/2011 Sb., kterým se mění zákon o důchodovém pojištění.

Žaloba

2. Žalobkyně v žalobě uvedla, že nesouhlasí s napadeným rozhodnutím, jelikož v důsledku svého zdravotního postižení není schopna vykonávat jakékoliv práce, stav její ruky je trvalý a výrazné zlepšení se neočekává.

Vyjádření žalované k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí a mj. uvedla, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na podkladě posudku ze dne 22. 8. 2017, jenž naplňuje požadavek úplnosti, celistvosti a přesvědčivosti, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, jímž byla invalidita žalobkyně klasifikována jako invalidita druhého stupně.

Replika žalobkyně

4. Žalobkyně ve své replice ze dne 7. 6. 2018 sdělila, že chce upřesnit důvod podání žaloby proti napadenému rozhodnutí, jenžto směřovala především proti přiznané výši vypláceného invalidního důchodu, která se po zvýšení stupně invalidity nezměnila. Žalobkyně dále uvedla, že v současnosti pracuje jako pokladní na věži na hradě Hněvín v Mostě za měsíční příjem 1 658 Kč.

Ústní jednání před soudem

5. Žalobkyně při ústním jednání soudu, které se konalo dne 27. 8. 2018, přednesla žalobu shodně s jejím písemným vyhotovením, přičemž zdůraznila, že i když jí byl přiznán invalidní důchod druhého stupně, částka vypláceného důchodu zůstala stejná. Dále soudu sdělila, že s rukou nemůže vykonávat žádné práce.
6. Pověřená pracovnice žalované při tomtéž jednání soudu odkázala v plném rozsahu na písemné vyjádření k žalobě.

Posouzení věci soudem

7. Napadené rozhodnutí i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumával v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jenž vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, jenž žalobkyně uplatnila v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobkyně je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
8. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při němž se provádělo dokazování posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 15. 5. 2018, jež nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud považuje předně za nutné s ohledem na výše popsanou zásadu koncentrace řízení vypořádat se s doplněním žalobních bodů žalobkyní po uplynutí dvouměsíční lhůty k podání žaloby, jež uplynula 11. 11. 2017. Žalobkyně ve své replice ze dne 7. 6. 2018 uvedla novou žalobní námitku, která směřovala proti výši přiznaného invalidního důchodu. V žalobě žalobkyně včasne uplatnila pouze námitku týkající se posouzení jejího zdravotního stavu. Vzhledem ke skutečnosti, že námitku týkající se výše přiznaného

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

invalidního důchodu uplatnila žalobkyně až po uplynutí lhůty pro podání žaloby, nemohl se soud s touto opožděnou námitkou v souladu s § 71 odst. 2 s. ř. s. zabývat.

10. Z obsahu předloženého správního spisu zjistil soud s ohledem na meritum věci následující podstatné skutečnosti. Dne 8. 6. 2017 vydala Okresní správa sociálního zabezpečení Most výše citované prvostupňové rozhodnutí, jímž bylo rozhodnuto, že žalobkyni náleží invalidní důchod druhého stupně. Toto prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku vypracovaného MUDr. E. V., jež při zjišťovací lékařské prohlídce konané dne 26. 5. 2017 posoudila zdravotní stav žalobkyně a dospěla k závěru, že u jmenované je dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav s poklesem její pracovní schopnosti o 50 % s tím, že rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. A, položce 6, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška“), pro které je stanoveno procentní rozmezí ve výši 40 % až 60% možné míry poklesu pracovní schopnosti posuzované, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění.
11. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V rámci řízení o nich nechala žalovaná vyhotovit nový posudek o invaliditě ze dne 22. 8. 2017, jež zpracovala posudková lékařka MUDr. D. H. Ta opětovně posoudila zdravotní stav žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a dospěla k závěru, že u jmenované je skutečně dán dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, kdy rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B, položce 2, písm. c) přílohy k vyhlášce, pokles její pracovní schopnosti činí 50 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 40 % až 50 %, s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a § 4 vyhlášky nemění. V porovnání s posudkem zpracovaným v I. instanci konstatovala, že neshledává medicínské důvody ke změně posudkového výroku, který tímto potvrzuje. Na základě uvedeného posudku vydala žalovaná napadené rozhodnutí.
12. Podle § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění *je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
13. *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*
14. *Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
 - a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

- c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
- d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
- e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,*
- f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.*

15. *Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.*
16. Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis – vyhláška.
17. Žalobkyně se domáhala přiznání III. stupně invalidity. Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70 % (srov. § 38 a § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobkyně splňovala ke dni 8. 9. 2017, tedy ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity pro přiznání invalidního důchodu pro III. stupeň invalidity, tj. zda u ní byl dán pokles její pracovní schopnosti nejméně o 70 %.
18. Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 22. 8. 2017, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích § 52 odst. 1 v návaznosti na § 77 s. ř. s. odborný posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“), která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Tato posudková komise nově posoudila celkový stav žalobkyně, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobkyně.
19. Z obsahu posudkové dokumentace vypracované posudkovou komisí soud zjistil, že posudková komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 15. 5. 2018. Žalobkyně byla jednání posudkové komise osobně přítomna. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla posudková komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc pak posudková komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobkyně ke dni 8. 9. 2017 byl 45 %, což odpovídá I. stupni invalidity.
20. Posudková komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení – středně těžká porucha, s omezením funkce končetiny, některé denní aktivity jsou vykonávány s obtížemi nebo s využitím kompenzačních mechanismů a pomůcek, tj. zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. B, položce 2, písm. b) přílohy k vyhlášce. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení činí dle posudkové komise 35 % ze zde uvedeného procentního rozmezí ve výši 20 % až 35 %. Na základě dalších komorbidit, zejména psoriatické artritidy navýšila Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

posudková komise výše uvedenou procentní míru poklesu pracovní schopnosti dle § 3 vyhlášky o 10 %, takže celkový pokles pracovní schopnosti činí 45 %.

21. Po souhrnném zhodnocení výše předestřených důkazů, které byly provedeny při ústním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně na základě předložené lékařské dokumentace, odborných lékařských nálezů a za osobní účasti žalobkyně.
22. Lékaři posudkové komise přitom na rozdíl od posudkové lékařky žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobkyně dospěli k závěru, že dosahuje 45 % a nikoliv 50 %, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobkyně splnila podmínku invalidity I. stupně a nikoliv invalidity II. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, přičemž pro dosažení invalidity II. stupně je zapotřebí pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %. S ohledem na tuto skutečnost shledal soud žalobu nedůvodnou.
23. Dále soud uvádí, že se ztotožnil se závěrem posudku ze dne 15. 5. 2018, neboť tyto závěry soud vyhodnotil jako komplexní a zevrubně zdůvodněné, a proto za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobkyně. Požadavek v tomto směru ostatně v předmětném soudním řízení nevznesly ani žalovaná ani samotná žalobkyně poté, co byly seznámeny s posudkovým závěrem posudkové komise. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003, č. j. 2 Ads 9/2003–50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004, nebo ze dne 28. 8. 2003, č. j. 5 Ads 22/2003–48 či ze dne 12. 3. 2009, č. j. 3 Ads 143/2008–92, které jsou dostupné na www.nssoud.cz).
24. S ohledem na vše, co bylo uvedeno shora, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná. Soud proto žalobu ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. Současně soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve II. výroku rozsudku nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaná náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 27. srpna 2018

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)